

מ"ת 57308/12/16 - מדינת ישראל נגד דניס קורובקוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 57308-12-16 מדינת ישראל נ' קורובקוב(עציר)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

מדינת ישראל

המבקשת

באמצעות ב"כ עו"ד רונן יצחק ממח"ש

נגד

דניס קורובקוב (עציר)

המשיב

באמצעות ב"כ עו"ד נעמה אלחדד ועו"ד שני דרי

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו.

2. **בבקשה למעצר עד לתום ההליכים** נטען, כי כנגד המשיב הוגש בתיק העיקרי כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); לקיחת שוחד, עבירה לפי סעיף 290, בצירוף סעיף 294 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק; מרמה והפרת אמונים, עבירה לפי סעיף 284 לחוק; גילוי בהפרת חובה, עבירה לפי סעיף 117 לחוק; הפרת חובת סודיות, עבירה לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**"); פגיעה בפרטיות, עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הפרטיות.

3. עוד נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, לרבות הקלטות שיחות, העתקי מסרונים ואף הודאתו של המשיב עצמו (למען שלמות התמונה יצוין כי המשיב אמנם מודה במעשיו, אך טוען שעשה אותם כיוון שאוים).

4. העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

5. בנוסף לכך, קיים יסוד סביר לחשש ששחרורו יביא להתחמקותו מהליכי שפיטה ולפיכך קמה עילת מעצר נגדו גם לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

6. העבירות ונסיבותיהן מבססות את המסקנה כי אין תחליף ראוי למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

7. **בכתב האישום שהוגש** כנגד המשיב נטען, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום שירת המשיב במשטרת ישראל, ביחידה מסווגת ביותר בתוך ימ"ר דרום במשטרת ישראל, עליה נמנים שוטרים בעלי סיווג בטחוני בדרגת "סודי ביותר", ואשר הכשרתם הבסיסית אורכת מספר חודשים (להלן: "**היחידה המשטרתית**").

8. במסגרת הכשרתו ותפקידו נחשף המשיב למידע רגיש וסודי ביותר, כמו גם ליכולות חקירתיות - טכנולוגיות ואחרות - חסויות ביותר, הקיימות בידי רשויות החוק, ואשר מתי מעט בלבד - בעלי תפקידים במשטרה שלהם סיווג בטחוני מתאים - יודעים על קיומן. בנוסף, מתוקף תפקידו היה המשיב בעל נגישות למאגרי מידע, ובין היתר למאגרים המסווגים בסיווג "סודי ביותר", ובכלל זה מערכת המודיעין המשטרתית "מלאכת מחשבת", המכילה קישורים למידע רב, בין היתר מידע מודיעיני אודות אנשים (להלן: "**מאגרי מידע**").

9. במסגרת הכשרה נוספת שעבר, בין התאריכים 4.12.16-15.12.16, שהה המשיב בקורס מסווג שהתקיים במכללה הלאומית לשוטרים בבית שמש (להלן: "**המכללה**").

10. במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, ומסיבות שאינן ידועות למבקשת, נקלע המשיב לקשיים כלכליים ואף ביקש ממפקדיו סיוע בשיבוצו ב"עבודות בשכר" מטעם המשטרה.

11. ג.מ. (להלן: "**ג**") הינו ישראלי, בעל עבר פלילי, אשר בעקבות כתב אישום נגדו נמלט לאוקראינה מבלי שוב. ג', יחד עם אחרים נוספים, היה מושא חקירה סמויה שעניינה, בין היתר, חשד לעבירות הלבנת הון ועבירות על חוק מע"מ, שנוהלה על ידי ימ"ר דרום, ואשר ג' היה היעד המרכזי שלה ומתי מעט בלבד - בעלי תפקידים במשטרה, בעלי סיווג בטחוני מתאים - ידעו על קיומה (להלן: "**החקירה הסמויה**"). החקירה הסמויה כללה, בין היתר, האזנת סתר על פי הוראות הדין, למספר טלפונים אשר שימשו את ג' (להלן: "**האזנת הסתר**").

12. במהלך התקופה הרלבנטית החל המשיב לנצל את סמכויותיו כאיש משטרה, ובכלל זה את נגישותו למאגרי המידע ולמידע משטרתית מסווג ביותר, וזאת לצורך הפקת רווחים כלכליים. במסגרת זאת, כפי שיפורט להלן, לאחר שיזם קשר עם ג', החל מיום 31.11.16 או בסמוך לכך, ועד למעצרו (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), מסר לידי המשיב מידע סודי ביותר, לרבות על אודות החקירה הסמויה, מידעים מודיעיניים מסווגים, שמות חשודים נגדם מתנהלות חקירות סמויות, הערכות מודיעין ועוד, ובתמורה דרש המשיב תשולם שוחד. המשיב סיכם עם ג', כי יעביר דרכו אל אנשים שונים מידע משטרתית מסווג ורגיש ביותר בעד תמורה כספית כפי שיפורט להלן.

13. עובר ליום 31.11.16 התקין המשיב על גבי הטלפון הנייד שלו כרטיס סים שנטל ממכשיר הטלפון הנייד של בת זוגתו (להלן: "**הטלפון הנייד**"), וזאת על מנת להקשות על רשויות החוק התחקות אחר מעשיו.

14. ביום 31.11.16, בשעות הערב, יצר המשיב קשר באמצעות הטלפון הנייד שלו, עם ג', ששהה אותה עת באוקראינה, באמצעות אפליקציית ה-whatsapp, המתוקנת בטלפון הנייד שלו ושל ג', והמשמשת להעברת מסרים מידיים, תמונות, קטעי וידאו וקול בין המשתמשים השונים. המשיב, שלא הזדהה בשמו, שאל את ג' לשלומה ופתח

בשיחת חולין. בתגובה אמר ג' למשיב כי אם לא יזדהה על אתר הוא יפסיק להתקשר עמו. המשיב השיב לג' כי הוא יכול למסור לו מידע ולסייע לו "בבעיות שיש לו בבית", כלשונו, בכוונו לחקירה הסמויה המתנהלת בעניינו של ג'. המשיב הוסיף כי הוא עצמו פעל במסגרת תיק החקירה נגד ג', ולחיזוק מהימנות דבריו, החל לנקוב בשמות חשודים נוספים בפרשה.

15. ג', שאותה שעה כאמור כלל לא היה מודע לקיומה של החקירה הסמויה בעניינו או לקיומה של האזנת הסתר, וממילא לא ידע כי הוא אחד החשודים במסגרת אותה חקירה, השיב כי לא ידוע לו על בעיות כלשהן ושאל את המשיב במה הוא יכול לסייע לו. המשיב כתב לג' בתגובה, כי מתנהלת בעניינו חקירה סמויה בימ"ר נגב בחשד להלבנת הון והחל למסור לג' מידע מתוך החקירה הסמויה, לרבות על אודות התנהלותו העסקית של ג', שמות קרובי משפחתו, אנשים עמם יש לו קשרים עסקיים, טיב החשד נגדו ועוד. בנוסף נקב המשיב בשמו הפרטי של רכז מודיעין מיחידת להב 433 ואף ציין כי הוא עצמו קשור לשירות הבטחון הכללי. כמו כן, ציין המשיב באוזני ג' את מספרי הטלפון הניידים אשר משמשים את ג' בחו"ל וחשף בפניו את דבר קיומה של האזנת הסתר בנוגע למספרים אלה, במסגרת החקירה הסמויה. בנוסף חשף המשיב בפני ג' שלל יכולות טכנולוגיות סודיות ביותר שבישום יחידות מסווגות במשטרה ופירט באוזני ג' אודותיהן, וכן תיאר באוזניו פרטי עבודתו האסורים לפרסום. המשיב עשה כן חרף העובדה שידע היטב כי הדבר אסור על פי דין וכי מדובר בעניינים שהשתיקה יפה להם, בין היתר, מתוקף החובות החלות עליו במסגרת תפקידו המסווג ביחידה. ג', אשר חשד במניעיו של בן שיחו ובכוונותיו, ביקש מהמשיב הוכחות לדברים שמסר. בתגובה שלח לו המשיב באמצעות הוואטסאפ את שמו המלא של רכז המודיעין וכן ציטוטים מתוך מזכרים המהווים חלק מתוצרי החקירה הסמויה שעסקו בין היתר בהתנהלותו העסקית של ג'. ג' דרש מהמשיב לאשש את הדברים בשנית באמצעות משלוח הוכחות לדבריו. המשיב השיב לג' כי מייד ישלח אליו "**את התיק שלך**", והפציר בג' שלא לשתף בשיחה ביניהם אף אחד. ואכן, דקות ספורות לאחר מכן שלח המשיב לג' באמצעות הוואטסאפ מידע רגיש ביותר אליו נחשף במסגרת עבודתו. במידע כלל בין היתר צילומים של עדויות שנגבו במסגרת החקירה הסמויה, צילום מוצגים שנתפסו וכן צילומי מסך מחשב משטרתי עליהם מוצגים תרשימים סודיים של מבנה החקירה הסמויה וההיררכיה הארגונית של המעורבים, לרבות תמונות החשודים, בראשם תמונתו של ג' - בהתאם למדרג מידת החשד למעורבותם בפלילים, החשד לגביהם ותמצית המידע המודיעיני לגביהם. כמו כן, הכיל המידע ששלח המשיב את דבר קיומן של "עמדות" האזנות הסתר ביחס לטלפונים של חלק מהחשודים, לרבות תמצית תוצרי האזנות הסתר.

16. כשעה לאחר תום ההתקשרות עם המשיב יצר ג' קשר עם רכז המודיעין וסיפר לו על אודות ההתקשרות עם המשיב ועל תוכנה, ואף הציג בפניו את החומר ששלח אליו המשיב באמצעות הוואטסאפ.

17. מספר ימים לאחר מכן, בתקופה הרלבנטית, שוב התקשר המשיב אל ג', ובשיחה שוב חשף באוזני ג' מידע סודי ורגיש ביותר, לרבות באשר ליכולות המבצעיות והחקירתיות שבישי המשטרה, אודותיה יודעים רק מעטים, בעלי סיווג בטחוני מסוג "סודי ביותר" לפחות. בנוסף, ציין המשיב באוזני ג' כי הוא מכיר היטב את החקירה המתנהלת בעניינו של אחד מראשי ארגוני הפשע בישראל ואף פירט באוזניו תוכן מידע מודיעיני וכן פרטים מתוך חקירה הנוגעת, בין היתר, לג', בה מעורב האינטרפול אליה נחשף המשיב במסגרת תפקידו ביחידה המשטרית. בתגובה מסר ג' למשיב שם של אדם המוכר לו וביקש לערוך בדיקה אודות חשדות וחקירות המתנהלות נגדו, ככל שישנן. המשיב מצדו ציין כי בתמורה לקבלת החומר, על ג' לשלם כסף.

18. למחרת היום, בשעות הלילה, שוב התקשר המשיב לג'. במהלך השיחה, לאחר שיחת חולין, מסר לו המשיב פרטים אודות חקירת אינטרפול, לרבות פרטים מתוך החקירה ושמות חשודים נוספים בפרשה. כמו כן, תיאר המשיב בפני ג' מידע לגבי פעולות חקירה שנעשו במסגרת תיק החקירה אודותיו. בנוסף, במהלך השיחה שלח המשיב לג' מידע חסוי על אודות האחר, לרבות מידע על עברו הפלילי, מספר הדרכון שברשותו ותמונתו, מתוך מאגרי המידע המשטרתיים הממוחשבים, אשר למשיב הייתה גישה אליהם במסגרת תפקידו. כן שלח המשיב לג' פרטים מתוך תיק החקירה המתנהל כנגד האחר, לרבות צילום מחשב משטרתי עליו הוצג מידע חסוי בנוגע לערבים, המפקחים, עליו בעת שהייתו בחלופת מעצר בית, כולל פרטיהם המלאים ומספרי הטלפון שלהם, כמו גם את כתובת מעצר הבית בה שוהה האחר.

19. בתקופה הרלבנטית באחת ההתכתבויות בין ג' לבין המשיב, נקב ג' בשמות מספר אנשים והמשיב בדק פרטים אודותיהם במאגרי המידע ומסר את המידע לג'.

20. בנוסף, בתקופה הרלבנטית, במהלך השיחות ביניהם, ציין ג' באוזני המשיב כי יש לו קשרים ענפים במקומות שונים באוקראינה וכי באמצעות המידע המסווג שימסור לו המשיב ניתן יהיה "להתפרנס מזה", כלשונו. המשיב מצדו הדגיש שוב כי הוא בעל גישה למידע רגיש ביותר, החל ממידע מודיעיני במשטרה, לרבות מודיעים משטרתיים ומספרים ושמות אנשי מודיעין משטרתיים כמו גם שוטרים סמויים, עובר דרך מידע על אודות חקירות סמויות המתנהלות במשטרה, וכלה במיקומם של מקומות מסתור של עדי מדינה מאובטחים. לשאלת ג' אם המידע שברשותו הוא מידע הקשור למחוז הדרום במשטרה בלבד, שבו משרת המשיב, השיב המשיב בשלילה וציין כי הוא חשוף למידע מכלל מקורות המשטרה, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים.

21. בנוסף, באחת ההתכתבויות ביניהם בתקופה הרלבנטית מסר המשיב לג' את שמו וכינויו של אדם, לרבות מספר תעודת הזהות שלו והמשיב לאחר שעשה שימוש שלא כדין במאגרי המידע, שלח לג' צילום מסך מחשב משטרתי, עליו הוצג מידע רגיש על אודות אותו אדם, לרבות פרטיו המלאים, מספר הדרכון שבבעלותו והחשד הנבדק כלפיו. בנוסף, במהלך התקופה הרלבנטית שלח המשיב אל ג' באמצעות הוואטסאפ מידע מודיעיני רגיש אודות חקירת אדם אוקראיני, בעל אזרחות ישראלית, נגדו מתנהלת חקירה סמויה בחשד למעורבות בפשע מאורגן. בנוסף, באחת מההודעות ששלח המשיב לג' נקב המשיב בשמו של אדם רוסי אמיד המתגורר בישראל, וציין כי ברוסיה תלויים ועומדים נגדו מספר תיקי חקירה, לרבות בחשד למעורבות ברצח. בנוסף, פירט המשיב שמות חשודים שלשיחותיהם מאזינה המשטרה על פי היתר כדין. המשיב הטעים וציין כי מדובר ב"מקורות שאפשר להשיג מהם כסף", כלשונו, היינו באנשים אליהם ניתן לפנות ובתמורה למידע אודותיהם לקבל מהם תמורה כספית.

22. בהמשך לאמור שלח המשיב לג' מסרון בו ציין כי עליו לשוחח עמו בדחיפות. ג' התקשר אל המשיב ובמהלך השיחה סיפר לו המשיב כי במסגרת תפקידו הוא נחשף לעובדה כי מזה מספר ימים המשטרה החלה להאזין באמצעות האזנות סתר לג' עצמו, ומסר לו את מספרי הטלפון של ג' וציין כי רוב מספרי הטלפון שבשימושו מואזנים על ידי המשטרה. כן מסר המשיב לג' פרטים אודות ראיות חפציות שנמצאו על ידי המשטרה במסגרת החקירה הסמויה אודותיו, לרבות תוכנה של מחברת ובה רישומים בכתב ידו של ג' עצמו. המשיב אף הגדיל לעשות ופירט באוזן ג' דרכי פעולה לשם מניעת התחקות אחריו מצד גורמי איכפת החוק.

23. ג' מצדו ציין באוזני המשיב בכזב כי בכוונתו לפגוש מספר אנשים אמידים עמם ניתן לסחור במידע הרגיש שיספק הנאשם, וזאת תמורת תשלום, והמשיב החל מצדו להתעניין במצבם הכלכלי של אותם אנשים, במספרם המדויק ובזהותם.

24. מספר ימים לאחר מכן שאל המשיב את ג' על אודות הפגישה ותוצאותיה, וג' השיב לו כי ישנה נכונות מצדו לבצע עסקה, אך ישנם פרטים נוספים שיש להידרש אליהם קודם לכן.

25. בתקופה הרלבנטית באחת מהשיחות ביניהם, ביקש המשיב מג' לפתוח עבורו משתמש וואטסאפ אוקראיני באמצעות כרטיס סים אותו ירכוש ג' באוקראינה, וכך לקבל קוד וואטסאפ אוקראיני. המשיב אמר לג' כי לאחר קבלת הקוד ימסור ג' את הקוד והמשיב יזין את הקוד למכשיר הסלולארי הישראלי. לאחר מכן, על פי הנחיית המשיב, ניתן יהיה להשמיד את כרטיס הסיים שנרכש באוקראינה ולעשות שימוש בקוד. המשיב שבמשך כל תקופת הקשר עם ג' היה בעילום שם, ציין כי לאחר השימוש בקוד האוקראיני הוא יוכל להזדהות בשמו האמיתי.

26. כמו כן, במהלך שיחה טלפונית שהתקיימה בתקופה הרלבנטית חשף המשיב בפני ג' את אופן פעולת הרשויות בביקורת הגבולות בישראל, לרבות האופן בו מתועד רישום הכניסות והיציאות מגבולות מדינת ישראל. באותה שיחה אף חשף הנאשם בפני ג' את דבר קיומה של תכנית היחידה החוקרת, עליה הוא נמנה לאחר שג' נמלט לאוקראינה, ולפיה המשיב יטוס לאוקראינה ויפעל כסוכן סמוי נגד ג' עצמו, במטרה להפלילו.

27. בנוסף, לבקשת ג', בדק המשיב במאגרי המידע את המידע הקיים על אודות שני אנשים שאת שמותיהם מסר לו ג', לרבות האם השניים משמשים מקורות משטריים. לאחר שבדק זאת במאגרי המידע, הודיע המשיב לג', כי השמות שמסר אינם מקורות משטריים. כמו כן, הפיק המשיב, שלא כדין ושלא לצורכי עבודתו, מידע מהמאגר הממוחשב אודות מספר חשודים, החשודים בהשתייכות לארגוני פשע, נטל עמו את המידע והחזיקו בביתו, שלא כדין, והכל במטרה למוסרו לידי ג', כפי שסוכם ביניהם בשיחה טלפונית.

28. באחת מהשיחות בתקופה הרלבנטית אמר ג' למשיב, כי יעביר אליו שמות מלאים של חמישה-שישה אנשים וביקש שהמשיב ישיג את מלוא המידע המשטרי בעניינם, לרבות גיליון הרישום הפלילי שלהם מתוך מאגרי המידע. לבקשת גורמי החקירה שהיו בשלב זה בסוד העניינים, כאמור, מסר ג' למשיב שמות של שניים אשר נמסרו לו מראש על ידי גורמי החקירה והציג אחד מהם כראש ארגון פשע וביקש לגביהם מידע. המשיב מצדו ציין כי הדבר נעשה "לא בחינם", כלשונו, בכוונו לכך כי נדרשת תמורה כספית בעבור המידע. יחד עם זאת, בכל הנוגע לסכום התמורה המדויק, ציין המשיב כי יסתפק בסכום שעליו יחליט ג'. ג' והמשיב סיכמו כי בעוד מספר ימים יגיע אל המשיב אדם בשם רומן ויקבל מידו את המידע לשם השלמת המהלך.

29. בהמשך לאמור, ביום 17.12.16, שלח ג' למשיב באמצעות הוואטסאפ שמות שישה אנשים, לרבות מספרי תעודת הזהות שלהם, אותם קיבל ממפעליו. בתגובה, לאחר שאישר את קבלת הפרטים ביקש המשיב מג' סך של ₪ 120,000 תמורת המידע הרגיש שימסור, בציינו בכזב כי הוא חב את סכום למס הכנסה. בין היתר ציין כי "זה האינטרס שלי", כלשונו. בסוף השיחה סיכמו השניים כי המשיב יפגוש למחרת היום את רומן, שישלח מטעמו של ג',

וימסור לו את המידע. בתמורה יקבל המשיב מרומן תמורה כספית, על פי ראות עיני ג'.

30. למחרת היום, לפני מועד הפגישה שתוכננה, שלח המשיב לג' הודיעה בה ציין כי בשל העובדה שהוא חניך בקורס במכללה, לא ניתן יהיה להשלים את המהלך אלא לאחר תום הקורס, עם תחילת השנה האזרחית החדשה 2017, היינו כשבועיים ימים מאוחר יותר מהמועד עליו סוכם.

31. במעשיו המתוארים לעיל ביקש או התנה המשיב, שהינו עובד ציבור, שוחד בעד פעולות הקשורות בתפקידו, קשר קשר לביצוע פשע ועשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי. כמו כן, עשה המשיב בהיותו עובד ציבור מעשה של הפרת אמונים הפוגע בציבור, מסר, ללא סמכות כדין, ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקידו כעובד ציבור, לאנשים שלא היו מוסמכים לקבלן. בנוסף, מסר המשיב מידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו כעובד ברשות המחזיקה במידע, שלא לצורך ביצוע תפקידו ובנוסף, וכן הפר חובת סודיות שנקבעה בדין בעניינו של אחר. בנוסף, השתמש המשיב בידועין וללא סמכות כדין בידיעה או בתכנה של שיחה שהושגה על ידי האזנת סתר כדין וגילה ידיעה או תוכן שיחה כאמור בידועין לאדם שאינו מוסמך לקבלה.

32. העבירות בהן מואשם המשיב הנן:

א. לקיחת שוחד - עבירה לפי סעיף 290, בצירוף סעיף 294(א) לחוק העונשין.

ב. קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

ג. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

ד. מרמה והפרת אמונים - עבירה לפי סעיף 284 לחוק.

ה. גילוי בהפרת חובה - עבירה לפי סעיף 117 לחוק.

ו. הפרת חובת סודיות - עבירה לפי סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות.

ז. פגיעה בפרטיות - עבירה לפי סעיף 2(7) לחוק הגנת הפרטיות.

ח. שימוש שלא כדין בהאזנת סתר - עבירה לפי סעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979.

ט. מסירת ידיעה סודית - עבירה לפי סעיף 113א לחוק (הוסף במסגרת כתב אישום מתוקן שהוגש).

33. בדיון שנערך ביום 27.12.16 עלה כי המשיב לא חלק על כך שקיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום, אם כי טען שפעל תחת לחץ ואיזמים שהופעלו כנגדו מצד גורמים עברייניים.

34. **תסקיר שירות המבחן** שהתקבל בעניינו של המשיב סקר את נסיבותיו האישיות של המשיב כמו גם את

נסיבותיו המשפחתיות. מהתסקיר עלה, בין היתר, כי בתקופה שקדמה למעצרו התגורר בדימונה עם בת זוגו בבית הוריו, ועבד כשוטר במהלך השנה האחרונה בתחום המודיעין. שירות המבחן התרשם כי ניכר שהמשיב אינו מבטא מצוקה על רקע מעצרו, והמשיב הסביר זאת בכך שמשפחתו תומכת בו והוא מבקש שלא להיראות "חלש" כהגדרתו וכדי לחזק את בת זוגו הנמצאת בחודשים הראשונים להריונה. שירות המבחן ציין, כי חרף העובדה שהמשיב טען כי טרם מעצרו הנוכחי ניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין ולא היה מעורב בפלילים, ניכר פער בין תיאורו זה של המשיב ובין התנהלותו הבעייתית לכאורה בתקופה הסמוכה למעצרו הנוכחי.

באשר לנסיבות מעצרו, נאמר ציין כי המשיב מודע לעובדה כי הוגש נגדו כתב אישום חמור, אך המשיב טען בפני שירות המבחן כי במסגרת תפקידו המסווג במשטרה, היה מאוים על ידי גורמים מסוימים, וכדי להסיר את האיום ממנו, פעל כפי שפעל, ושלל את הטענה כי פעל ממניעים כלכליים.

באשר להערכת הסיכון להישנות התנהגות פוגעת התרשם שירות המבחן כי בהתייחסותו של המשיב עצמו למעצרו, כמו גם להתנהלותו בתקופה שקדמה למעצרו, רב הנסתר על הגלוי. שירות המבחן העריך כי על אף שהמשיב הציג מהלך חיים שהתאפיין ביציבות אישית משפחתית ותעסוקתית, הרי שהתנהלותו בתקופה הסמוכה למעצרו מעלה אפשרות שהוא עלול לנהוג באופן בעייתי ופוגעני בעתות לחץ ומשבר, ולפיכך הערכת שירות המבחן היא כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגעת.

על אף שגורמי הפיקוח שנבחנו, היינו הורי המשיב והורי בת זוגו, מבינים את משמעות הפיקוח והאחריות הנגזרת מכך עליהם, וניכר שהם מתגייסים באופן מלא ואמיתי כדי לתמוך במשיב, הרי בהתחשב בטיב העבירות המיוחסות למשיב, המתאפיינות בדפוסי פעולה חשאיים, תוך שימוש לכאורה במידע מסווג וניצול לרעה בהפעלתו באמצעי מדיה זמינים ונגישים, לאור העובדה שקיים סיכון גבוה לשיבוש מהלכי משפט, ובאין חלופת מעצר שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, המליץ שירות המבחן על הותרת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

טיעוני המשיב

35. באת כוח המשיב טענה והתייחסה בעיקר לעילות המעצר, מסוכנות המשיב, תסקיר שירות המבחן, האמון שיש ליתן במשיב וכן שחרורו לחלופת מעצר.

36. באשר לתסקיר נטען, כי שירות המבחן שגה כאשר המליץ להותיר את המשיב במעצר. באת כוח המשיב חלקה על האמור בתסקיר באשר לפער בין אורח חייו של המשיב קודם למעצרו לבין התנהלותו בסמוך למעצרו. לדעתי, בעניין זה נתפסה באת כוח המשיב לטעות, שכן שירות המבחן סבר שהמשיב ניהל אורח חיים נורמטיבי, אולם בהינתן כי האמור בכתב האישום נכון לכאורה, הרי קיים פער בולט ומשמעותי בעניין זה ככל שהדבר קשור להתנהלות המשיב, ובכך צדק שירות המבחן, אם כי פער זה אינו יכול להוות לטעמי נימוק מכריע בשאלה האם ניתן לשקול חלופת מעצר.

37. באת כוח המשיב הדגישה, כי המשיב אדם נורמטיבי, הוא שירת בצה"ל בתפקידים ברמת סיווג גבוהה, עבד במפעל רותם-דשנים שם נדרשת רמת סיווג גבוהה והוא התקבל ליחידת מודיעין במשטרת ישראל, גם שם נדרשת רמת סיווג גבוהה. הוא פעל תחת לחץ ואיומים. יש להביא בחשבון לשאלת החלופה את העובדה שהוא ממשיך לטעון כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום עקב לחץ שהופעל עליו או איומים.

38. באת כוח המשיב טענה כי שירות המבחן טעה כאשר קיבל את האמור בכתב האישום כאילו מדובר בעובדות מוכחות ומוגמרות. לטעמי לא הייתה טענת בהבנת שירות המבחן את תפקידו, וכי בצדק יצא שירות המבחן מנקודת הנחה, כי לצורך תסקיר המעצר יש להתייחס לאמור בכתב האישום כנקודת מוצא, שכן לא הייתה מחלוקת כאמור בדבר קיומן של ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.

39. באת כוח המשיב חלקה על מסקנות שירות המבחן בדבר "ניתוק רגשי" שקיים אצל המשיב וטענה, כי המשיב חווה סבל רב במעצרו.

40. באשר למסקנות שירות המבחן, כי המשיב עלול לבצע עבירות נוספות במצבי לחץ, סבורה באת כוח המשיב כי המשיב נתון עתה בלחץ רב, הוא נוהג באופן מאופק ואין חשש כי ישנה את דרכו, ויוסיף לעבור עבירות בפרט לאור המצב בו הוא נתון עתה.

41. לדעת באת כוח המשיב, הסיכוי שהמשיב יוסיף לעבור עבירות הקשורות למסירת מידע הוא אפסי, שכן הוא נותק ממקורותיו, היינו החומרים אליהם נחשף בעת שהיה שוטר, ומכאן שאין כל בסיס לחשש האמור.

42. עוד טענה, כי מדובר במשיב ששירת במשטרה במשך שישה חודשים בלבד, אמנם ביחידה סודית, אך הוא נחשף לחומר שעסק בפרשייה אחת, ואין חשש שימשיך במעשיו.

43. לדברי באת כוח המשיב, יש לזכור שאין חלופת מעצר היכולה לאיין לחלוטין את החשש שהמשיב יעבור עבירות נוספות. מדובר בדרך כלל בחלופות המפחיתות במידה רבה את הסיכון, זאת שעה שבית המשפט נותן אמון במשיב ובוחן את החלופה המוצעת.

44. במסגרת חלופת המעצר סבורה באת כוח המשיב כי ראוי לבחון במקרה זה הטלת הגבלה של שלילת האפשרות הגישה של המשיב לאמצעי מדיה בדמות טלפון, טלפון סלולרי או אינטרנט. בהקשר זה הפנתה להחלטה לפיה שוחרר משיב אחר לחלופת מעצר כשאחד התנאים היה איסור גישה למדיה.

45. באשר לעבירת השוחד הדגישה באת כוח המשיב, כי המשיב לא קיבל תמורה כלשהי, ועל כן מדובר במדרג הנמוך ביותר של עבירה זו.

46. באת כוח המשיב סברה, כי בנסיבות העניין ראוי להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני, מעצר בית מלא בפיקוח מפקחים והעמדת ערבויות כספיות ככל שתידרשנה על ידי בית המשפט.

טיעוני המבקשת

47. בא המבקשת טען כי יש לקבל את האמור בתסקיר המעצר, היינו כי אין ליתן אמון במשיב, ולא ניתן לשקול בעניינו חלופת מעצר ולפיכך יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

48. בא כוח המבקשת הדגיש את התחכום בו פעל המשיב, השימוש בשיטות הסוואה, את המידע הרב שנצבר אצל המשיב מעבר לנושאים הקשורים באותו ג', חשיפתו של המשיב למידע רגיש, כולל מידע שמסירתו מהווה סיכון חיי אדם ופגיעה בבטחון המדינה, זאת על פי חומרי החקירה.

49. לדברי בא כוח המבקשת, לא נמצא בסיס ראיתי כלשהו לטענה כי המשיב איום ולפיכך פעל כפי שפעל.

50. בא כוח המבקשת הפנה לדברי המשיב בשיחותיו עם ג', כאילו למשיב חוב למס הכנסה, דבר שאינו אמת, להתנהלות המשיב והתנהגותו בעת ששוחח עם ג', כאשר לא ניכר כלל כי המשיב חושש מדבר, כאשר הוא מוסר אינפורמציה ללא הרף, והכל כדי להראות כי הוא "אמין" ובעל ידע רב. בנוסף, הוא הנחה את ג' כיצד להתחמק ממעקבי תקשורת.

51. בא כוח המבקשת הדגיש כי כדי לשקול שחרור לחלופת מעצר, על בית המשפט להשתכנע כי הוא יכול ליתן אמון במשיב. עוד הדגיש, כי כדי שבית המשפט יסטה מתסקיר שירות המבחן ויורה על שחרור לחלופת מעצר, בניגוד להמלצת שירות המבחן, יש ליתן לכך נימוקים כבדי משקל.

52. בא כוח המבקשת הדגיש כי מדובר בשוטר שמעל בתפקידו והפר את האמון שנותנים בו מעצם תפקידו, ומכאן שלא ניתן ליתן בו יותר אמון. בא כוח המבקשת הפנה לבש"פ 9101/11 **חסאר נ' מדינת ישראל** (9.1.12) שם היה מדובר באיש שב"ס שמעל בתפקידו והחדיר סמים לכלא תמורת תשלום כספי. בית המשפט קבע כי נשמת הבסיס לאמון שניתן ליתן באותו איש שב"ס והורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

53. בא כוח המבקשת הפנה גם לבש"פ 6630/14 **מדינת ישראל נ' גרנוביץ'** (7.10.14), שם הורה בית המשפט העליון על מעצרו עד תום ההליכים של רכז מודיעין במשטרת ישראל, שמסר מידע שסיכן חיי אדם תמורת בצע כסף.

54. לפיכך, ביקש בא כוח המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

דין והכרעה

55. נקודת המוצא לצורך הדיון הוא כי בשלב זה קיימות ראיות לכאורה לאמור בכתב האישום.

56. סקירת העובדות המפורטות בכתב האישום מלמדות כי המשיב, שהיה חשוף לחומרים מודיעיניים משטרתיים, לחומרי חקירה, לאמצעי מעקב והיה החל מחודש מאי 2016 בעל דרגת סיווג "סודי ביותר", לא היסס לפנות לאדם בשם ג', שהיה בחזקת עבריין נמלט, מושא חקירה בימ"ר דרום, והציע לו מידעים מסווגים ביותר תמורת בצע כסף.

57. ניתן ללמוד מכתב האישום כי המשיב לא היסס לפעול, הגדיל והרחיב את ההיצע, תוך שהוא מנצל את נגישותו למאגרי מידע שונים, חקירות סמויות, מידע לגבי חשודים שונים באותה פרשה שנחקרה, מסר קיומה של האזנת סתר למכשירים הניידים של אותו ג', ומסר לג' פרטים על עבודתו במשטרת ישראל. הוא המשיך והעביר חומרי חקירה מסווגים, צילם מסמכים מתוך חומרי החקירה והעבירם באמצעות המכשיר הסלולרי. כמו כן, העביר לג' מודיעין אודות אנשים אחרים שכנגדם התנהלה חקירה, העביר לג' מידע לגבי אדם מסוים על פי בקשת ג' ופירט שמות חשודים שונים שמשטרת ישראל מאזינה לשיחותיהם.

58. בהמשך ביקש המשיב מג' לפתוח חשבון וואטסאפ אוקראיני עם קוד סודי אותו יזין המשיב במכשיר הסלולרי שלו וזאת כדי להעביר הודעות דרך הוואטסאפ האוקראיני ולמנוע האזנה אפשרית מצד משטרת ישראל.

59. המשיב העביר מידעים שונים שהפיק ממחשבי משטרת ישראל לגבי אנשים נוספים על פי בקשתו של ג', והמשיב פעל בעניין זה, הפיק מידעים והעבירם לג', תוך שהוא מדגיש כי הדבר יהיה עבור תמורה כספית כפי שדאג להבהיר מעת לעת. המשיב דרש בשלב כלשהו סך של 120,000 ₪ וסוכם כי הסכום יועבר למשיב במועד מאוחר יותר.

60. חשיבותם של פרטים אלה נעוצה בעובדה כי אמנם המשיב היה חשוף לחומרים סודיים במשך 6 חודשים בלבד, אולם עולה שהמשיב נחשף לחומרים ברמת סודיות גבוהה, לאמצעי חקירה והאזנה והוא לא היסס לכאורה לעשות שימוש במידעים אלה בתקווה לקבל תמורה כספית בעדם, כאשר מעשיו פגעו בבטחון הציבור באופן חמור. אין לדעת אלו מידעים נוספים נמצאים ברשות המשיב ומתי ישקול להעבירם הלאה.

61. **בהחלטות בית המשפט העליון** במקרים דומים, נקבע לא אחת כי הכף נוטה במקרים מסוג זה למעצר עד תום ההליכים בהעדר חלופה שתאיין את המסוכנות הנובעת מהעובדה שמדובר בשוטרים ביחידות בהן נאגרים חומרים סודיים, חומרי מודיעין, שחשיפתם עלולה לסכן חיי אדם. לשוטרים אלה גישה לאותם חומרים.

62. בבש"פ 6630/14 **מדינת ישראל נ ד גרנביץ'** (7.10.11) נקבע במקרה דומה, כי:

"המסוכנות הנשקפת מן המשיב היא בעלת עוצמה, ועלולה להיות כרוכה בדיני נפשות. מטבע הדברים, המשיב מכיר היטב חומר סודי נוסף, שחשיפתו עלולה לגרום סכנה של ממש. בהנחה שהמשיב אכן ההין להעביר לידי הנאשם 4 (באמצעות גורמים מתווכים) את פרטי זהותו של

אדם, בסוברו כי מדובר בחשיפת מקור משטרתי; קם חשש, כי המשיב לא יימנע מהעברת מידע מסווג, לגורמים אשר עלולים לעשות בו שימוש שסופו מי ישרונו, ומכאן, שמתקיים 'יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם' (סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים). סכנה מעין זו, מוטל עלינו לצמצם".

63. ובשאלת השחרור לחלופה נקבע:

"בשלב זה, אין בנמצא חלופת מעצר אפקטיבית, אשר תאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. שחרורו של המשיב למעצר בית, גם אם בפיקוח, אינו נותן מענה הולם לחשש מפני חשיפת מידע נוסף. כמו כן, תנאי הכרחי לבחינת האפשרות לשחרורו של נאשם לחלופת מעצר, הוא מתן אמון בנאשם מצד בית המשפט (בש"פ 8806/13 מדינת ישראל נ' זכאים (פורסם בנבו) (19.1.2014)); עניין אביתר; בש"פ 4114/13 אלתמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (23.6.2013)). אופייה של המעשים המיוחסים למשיב, מעורר חשד לפגיעה בוטה וקיצונית באמון שניתן בו לצורך תפקידו כרכז מודיעין. בנסיבות אלה, אינני רואה אפשרות ליתן במשיב אמון, אשר יאפשר את שחרורו לחלופת מעצר, הדוקה ככל שתהיה".

64. בבש"פ 4913/15 ערן מלכה נ' מדינת ישראל (2.8.15), כאשר דן בית המשפט העליון בשאלת שחרורו של העורר ממעצרו, טרם תחילת ריצוי עונש המאסר, נקבע כדלקמן:

"אין צורך להכביר מלים על אודות חומרת המעשים המיוחסים לפישר ולמלכה בכתב האישום. על פני הדברים, מסוכנותם 'זועקת', ועילות מעצר נוספות מתחדדות אף הן, בשים לב לשיטתיות, לתכסיסנות ולתעוזה שהפגינו השניים, בעודם משבשים מהלכי משפט מן היסוד, בבזז מוחלט כלפי שלטון החוק, תוך פגיעה חמורה ברשויות האכיפה, כשתאוות בצע חסרת מעצורים מנחה את פעולותיהם. מסקנה זו מתחזקת לנוכח תסקירי המעצר השליליים שהוגשו מטעם שירות המבחן לגביהם, וברי כי קיים קושי עקרוני ליתן בהם אמון ולהורות על שחרורם לחלופה"

65. עוד עמד בית המשפט העליון בהחלטתו על המסוכנות הנובעת ממעשיו של העורר, על העובדה כי הוא אוגר אצלו מידעים סודיים ועל החשש משחרורו לחלופה עקב כך.

66. אמנם בבש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל (9.7.15) הורה בית המשפט העליון על מעצר העורר באיזוק אלקטרוני ומעצר בית מלא, חלף מעצר בבית הכלא, אולם סבורני כי באותו עניין השיקול המרכזי היה כי "תש כוחו" של העורר כאשר נחשף ונגדע מקור המידע שהגיע מצידו של מלכה, ומכאן קטן החשש כי העורר יחזור על מעשיו. היינו מדובר במי שקיבל מידע מהמקור המשטרתי, ועשה בו שימוש לבצע כסף. לטעמי, ראוי להבחין בין מקבל המידע לבין מוסר המידע, הינו איש המשטרה עצמו, האוגר אצלו מידע רב ונחשף לחומר מודיעיני סודי ביותר.

67. אמנם בעניין בש"פ גרנוביץ' היה מדובר ברכז מודיעין, ששימש בתפקידו זמן רב והיה חשש כי הוא אוגר בראשו או אצלו מידעים וחומרים מודיעיניים נוספים. לעומת זאת, המשיב שלפניי היה שוטר במשך 6 חודשים עד שנעצר. אינני סבור כי בעובדות אלה נעוץ ההבדל שמביא לאבחנה בין השניים. עצם המעשים גורמים לאובדן האמון שניתן ליתן במשיב, והתגברות החשש כי המשיב ינסה לסחור במידע אליו נחשף, זאת לאור תפקידו הסודי והרגיש וכמות המידע אליו נחשף. אינני סבור כי הוראה בדבר ניתוק המשיב מאפשרות גישה למדיה היא ברת ביצוע, וכפי שעולה מכתב האישום, מדובר במשיב שבקיא בשיטות ההאזנה והפעולה של משטרת ישראל, וכן בדרכים להתגבר או להתחמק משיטות אלה, ואין אפשרות ממשית לפיקוח על המשיב כי יימנע מגישה לאמצעים אלה.

68. העובדות המפורטות בכתב האישום מלמדות על תעוזה, על חוסר חשש מאימת החוק כאשר המשיב הוא זה שפנה לגורם אחר וביקש לסחור במידע והיה מוכן לספק מידע רב וכמו כן סיפק מידע מודיעיני הנוגע לגורמים אחרים, ומעבר לכך כל אלה מעידים לטעמי כי לא ניתן ליתן במשיב אמון, וכי גם מעצר באיזוק אלקטרוני לא יהיה בו די כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ולמנוע סיכון כי יחזור על מעשיו, מה גם שהדבר ניתן לביצוע בקלות רבה.

69. באשר לטענת המשיב כי פעל מאחר ואויים - לא נמצאו בחומר החקירה ראיות של ממש התומכות בטענה זו. יתר על כן - אילו פנה לג' כי אויים מדוע היה צריך לאמר לג' כי הוא פונה אליו כי למשיב חוב למס הכנסה. הרי על פי טענת המשיב, סיבת הפניה לג' הייתה אמורה להיות עקב לחץ ואיומים שהופעלו כנגדו על ידי גורמים עברייניים. לפיכך, בשלב זה אינני רועה מקום לקבל טענה זו של המשיב.

70. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, כ טבת תשע"ז, 18 ינואר 2017, בנוכחות בא כוח המבקשת, המשיב ובאת כוחו.

כרמי מוסק, שופט